

Modlitwy sa Khorych.

Modlitwa jeneho Khoreho.

Pschihotowanie ktej Wjecznoszi, to, moj Božo, je Czlomekej to najwaznische Dziejto we tym semskim Pschebnytku. Schto dyrbu da ja njetk cjinicz, so bych to dopelnił, njetko, dyž ja khory a bes Mozow bym, dzejz mi to najmensche Dziejto cjeschke a nemozne je? Kak mozu ja njetko swojeho Sboznika a Wumoznika, Jesom Krysta, psched Sswjetom posnacž, so by tejj won me psched tobu, o nebestki Wotze, posnat?*) Zene wostane mi jeno wosche; ja chzu swoje Husbenstwo se sczerplivej a czichej Myšlu nesž pytacz. Won mi pschwoła: schtujž swoj Kschiz na so newosme a samnu nejndze, ton me neje hodny.***) Bjeda mi, jeli so so Jesuž me hanizuje, jeli so won me nochył bes tych swojich jemu Sswjernych rachnowacz! Ach, nech jeno won me, kotrehož ty mi kSboznikej sczinił by, njedny nesapre psched tobu, ale nech won mi te Plody swojeho Wumozjenja pschidzjeli! Potom so ja žaneho Ssuda nestrožu, Won je moja Nadzija. Da chzu ja, dokelž mi Niczo druhe mozne neje, tak, kajž won, swoj Kschiz na so wsacz. Won, psches Ssłowo a Snamjo moj Wodžer kNebju,

*) Matth. 10, 32. **) Matth. 10, 38.